

Haber-Yorum

Lübnan'daki Tutuklular ve Suriye İdlib'de Gözaltına Alınanlar Geçiş Yönetiminin Boğazındaki Çıkarılması Gereken Bir Dikendir

Haber:

Lübnan hapishanelerinde tutuklu bulunan Suriyelilerin dosyası, Beyrut ile Şam arasında hala hassas bir gerginlik noktası oluşturmaya devam ediyor ve bu konudaki donukluğun devam etmesi halinde ve özellikle de Suriye hükümetinin sınır kapılarını kapatma gibi tırmandırıcı önlemler alma niyetinde olduğuna dair haberlerin -ki Şam bunu hemen yalanlamıştır- ardından, ikili ilişkilerin yeniden çıkmaza girmesi tehdidinde bulunuyor.

Bu yalanlamaya rağmen konu, hukuki ve siyasi hassasiyeti ve 2000'den fazla Suriyeli tutuklunun haklarıyla bağlantılı olması nedeniyle Lübnan masasında hala ciddiyeti korumaya devam ediyor ki "El-Mudun" internet sitesine göre tutukluların çoğu, yıllardır yargılanmamış durumdadır.

Yorum:

Bugün geçiş yönetiminin önünde engel oluşturanlar sadece Rumieh hapishanesindeki tutuklular değildir, aksine devrim yılları boyunca kendilerini öldüren, yerlerinden eden ve işkence edenlere af ve hoşgörü belgeleri dağıtıldığını gören ailelerin çocuklarının serbest bırakılmasını talep eden seslerinin yükselmesiyle birlikte İdlib hapishanelerindeki düşünce mahkûmları da aynı şekilde henüz çözüme kavuşturulmamış büyük bir engel oluşturmaktadır!

Burada belki de meselenin gereği gibi ele alınması anlamında bir örnek verelim; Beşar Esad Suriye'de veraset yoluyla iktidara geldiğinde, farkında olmadan, bir ahmak gibi mayınlı bir koltuğun üzerinde oturmuştu. Zira oturduktan birkaç saat sonra bazı ülkeler kendisinden dosyalar talep etmeye ve bunları çözmesi çağrısında bulunmaya başladılar; bu dosyalardan en önemlisi, Hafız Esad ve canı kardeşi Rıfat'ın Tadmor hapishanesinde işkence ettikleri Müslüman Kardeşler dosyasıydı.

Bu dosya, Beşar Esad için on yıllar boyunca büyük bir yük oluşturmuş ve devrimin alevlenip Dera'dan başlamasına neden olan nedenlerden biri olmuştur. Gerçek şu ki, kaçan Esad'ın çok fazla seçenekleri yoktu ve bu dosya, zaman zaman boynuna geçirilen bir ip mesabesindeydi.

Bugün vizyon sahibi hiç kimse, devrimin Lübnanlı ve Suriyelilerden destek aldığını ve bunların bir kısmının şu anda Rumieh hapishanesinde yattığını inkar edemez. Bu yüzden onları hayal kırıklığına uğratma veya davalarını görmezden gelme konusunda çok ama çok dikkatli olunmalıdır.

İdlib'deki düşünce suçluları meselesine gelince; özellikle tutuklanma ve gözaltına alınma gerekçeleri dikkate alındığında, başlı başına uzun bir hikâyeyi

ifade etmektedir; bunları araştırdığımızda haklı talepler olduğunu görüyoruz. Zira onlar cephelerin açılmasını talep etmişlerdi ve şayet onların bu talebi olmasaydı cepheler hiç açılmayacaktı. Gerçek şu ki bugün içinde bulunduğumuz iyilik, istesek de istemesek de Allah Subhanehu ve Teala'nın lütfu sayesinde bu taleplerin geri dönmesiyledir.

Peki bunlar neden tutuklanıyor? Ve kimin lehine hapse tutuluyorlar?

Öldürenlere, yerinden edenlere ve işkence edenlere iyi muamele edilirken, hak ehlinin taleplerinin tutuklama ve kaybetmeyle karşılanması nasıl bir mantıktır?!

Onların talepleri devrimci kuluçkanın sesini ifade ediyordu; zira insanlar, gittikleri her yerde ve toplantılarında, –askerler ve politikacılardan oluşan– devrim liderlerinin, devletlerin elindeki araçlar ve dolarların kölesi haline geldiklerinden bahsediyorlardı.

Bugünkü tutukluların talepleri ise devrimin askeri karar alma mekanizmasının özgürleştirilmesi ve cephelerin dışarıdan emirlerle açılıp kapatılması etrafında dönüyordu; peki bu tutumu sergileyen biri hapisle mi ödüllendiriliyor?

Daha da tuhaf olanı, onların evlerine kritik zamanlarda ve dehşet verici şekillerde baskınlar yapılırken, onların aileleri yerinden eden, işkence eden ve öldürenlerin "okşandığına", dahası aranan şebbihalar getirildiğinde gördükleri nezakete tanık olunmaktadır!

Peki bahsettiğimiz şeyler, geride hiçbir şey bırakmayacak bir patlamaya yol açabilecek yakın bir tehlike değil midir?

Rumieh ve İdlib'deki tutukluların dosyası, göz ardı edilmeden sökülüp atılması gereken devrimin bağrındaki iki dikendir.

Zira diken bırakıldığında önce iltihaplanmaya, sonra da dayanılmaz bir ağrıya neden olur.

O halde çözüm için acele edin ve sizin dışınızdakiler gibi oyalanmayın; yoksa tuzağa düşersiniz.

Bu iki dosya, çözülmesi gereken en tehlikeli dosyalardan biri olup yapılan hatanın düzeltilmesi gerekir; çünkü hapishanelerde yatan bu kişiler, ileri gelen ve dürüst kişilerdir. Gerçek dost, tehlikeyi gerçekleşmeden önce gören ve seni onun hakkında uyaran kişidir. Ama senin yüzüne gülen kişiye, sen düştüğünde, seni sırtından hançerlemek için senin düşüşünün tamamlanmasını bekleyen kişidir.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَى لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ

“Şüphesiz ki bunda kalbi olan kimseler için bir öğüt vardır.” [Kâf 37]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Abdu ed-Della - Suriye